

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 5-й
Газета виходить
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 44 (226)

Субота, 30 жовтня 1971 р.

Ціна 2 коп.

Молоді будівники комунізму

Комуністична Спілка Молоді — вірний бойовий помічник і надійний резерв ленінської партії, активна революційна і творча сила нашого суспільства. Практично немає такої сфери суспільного життя, такої галузі народного господарства, де б не знаходили застосування енергія, творчість і дерзання комсомольців.

Надихаючою програмою, керівництвом до дії стали для комсомолу рішення XXIV з'їзду КПРС, який поставив перед ним завдання бути молодію гвардією п'ятирічки, її ударною силою, боротися за прискорення науково-технічного прогресу, наполегливо оволодівати досягненнями науки, техніки і культури, добиватися підвищення продуктивності праці і якості вироблюваної продукції, дбати про формування комуністичного світогляду у молоді.

* В лавах Ленінського комсомолу 28 мільйонів юнаків і дівчат, об'єднаних у 390 тисячах первинних, 756 тисячах цехових і бригадних організацій. Близько 5 мільйонів чоловік належить комсомолу Радянської України.

* За період після XXIII з'їзду КПРС до лав Комуністичної партії вступило 1,350 тисяч комсомольців, що становить майже половину її поповнення. Удвоє збільшилась кількість комуністів, які працюють у комсомолі.

* Ударною комсомольською справою оголошено спорудження ключових об'єктів дев'ятої п'ятирічки. Комсомольці освоюють нафтові і газові багатства, створюють найбільшу енергетичну базу Західного Сибіру, беруть активну участь у розробці родовищ Курської магнітної аномалії, будівництві гірничо-збагачувального алмазодобувного комбінату «Удачний» в Якутії, Дніпрогесу-2, наукових центрів у Києві, Свердловську, Владивостоку. Тільки в цьому році понад 50 тисяч молодих людей одягнуть спецвіски будівельника.

* У роки минулої п'ятирічки методом ударного комсомольського будівництва в нашій республіці споруджено 101 об'єкт промисловості і сільськогосподарства. Серед них Дніпровський, Ігульський, Північний гірничо-збагачувальні комбінати, Бурштінська ДРЕС, перша черга Кам'янець-Подільського цементного заводу і найбільшої в світі шахти № 2 імені Артема і т. д. Введено в дію зрошувальні системи на площі близько 160 тисяч гектарів.

* В роки восьмої п'ятирічки комсомол шефтував над 166, всесоюзними ударними будовами; 1500 важливих народногосподарських об'єктів було споруджено з участю комсомольців. Понад 48 тисяч юнаків і дівчат поїхали на всесоюзні та республіканські будови комсомольські організації України.

* За високу культуру землеробства і піднесення тваринництва борються комсомольці села. Ударною справою є будівництво каналів, зрошувальних систем і меліорація земель. В цьому році за комсомольськими путівками на тваринницькі ферми прийдуть 200 тисяч юнаків і дівчат.

* Радянські юнаки і дівчата займають важливе місце в громадському житті країни. Більш як півмільйона молодих людей обрані до Рад депутатів трудящих. Майже 20 процентів складу найвищого законодавчого органу нашої країни — Верховної Ради СРСР — молодь.

* Предметом особливої турботи комсомолу є розвиток народної освіти, здобуття молоддю глибоких загальноосвітніх і професійно-технічних знань. У новій п'ятирічці буде підготовлено близько 9 мільйонів спеціалістів з вищою і середньою спеціальною освітою, 9 мільйонів юнаків і дівчат прийдуть на виробництво з професійно-технічних училищ.

* У ході дворічної «Комсомол — сільській школі» комсомольські бригади, студентські будівельні загони збудували в сільській місцевості 812 шкіл, 313 пришкольничих інтернатів, 971 будинок для вчителів. Силами комсомольських організацій було обладнано понад 4500 навчальних кабінетів, 3219 майстерень, 4385 бібліотек.

* Комсомол є провідною силою в розвитку фізкультури і спорту. В 1972 році буде проведено черговий всесоюзний екзаме́н з фізичної і військово-технічної підготовки, в основу якого буде покладено новий комплекс ГПО.

* Комсомол України підтримує дружні зв'язки з 1300 молодіжними і студентськими організаціями 126 країн світу. За 1966—1970 роки нашу республіку відвідало понад 300 делегацій зарубіжних молодіжних і студентських організацій з 81 країни.

У змаганні на честь 54-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції в авангарді, як і завжди, йдуть комсомольці та молоді трудівники учбово-виробничих підприємств Товариства.

День народження Ленінського комсомолу молоді трудівники зустрічають випередженням виробничого графіка. Вони з молодечим завзяттям виконують свої обов'язки соціалістичні зобов'язання, високими трудовими показниками ознаменують перший рік дев'ятої п'ятирічки.

Першими завжди і в усьому! — такий девіз комсомольців і молоді.

На фото: (вгорі) швея-мотористка Чернівецького УВП Люба БЕРГЕУ. 120—130 процентів виробничої норми — так працює дівчина переджовтневі дні. Надія ІЗЮМСКА працює на Дніпропетровському УВП. Ударниця комуністичної праці вже виконала особистий виробничий план першого року дев'ятої п'ятирічки і продовжує випускати продукцію у рахунок 1972 року.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ТРУДЯЩІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! ШИРШЕ РОЗМАХ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ЗА ЗДІЙСНЕННЯ ІСТОРИЧНИХ РІШЕНЬ XXIV З'ЇЗДУ КПРС, ЗА УСПІШНЕ ВИКОНАННЯ ПЛАНІВ ДЕВ'ЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ!

ВПЕРЕД, ДО НОВИХ УСПІХІВ У КОМУНІСТИЧНОМУ БУДІВНИЦТВІ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 54-ої річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих та Президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств відмітили, що колективи УВП Товариства на основі широко розгорнутого соціалістичного змагання, кращого використання виробничих потужностей, підвищення продуктивності праці та посилення режиму економії план третього кварталу 1971 року за обсягом реалізації продукції виконали на 102,4 процента і реалізували понад план продукції на 562 тисячі карбованців. Успішно виконали також план і по всіх інших техніко-економічних показниках.

Президія ЦП УТОГ і Президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств відзначили успішну роботу в III кварталі 1971 року колективів таких УВП:

Львівського УВП-1, яке план реалізації продукції виконало на 106 процентів, понад план виготовило продукції на 58 тисяч карбованців, план по рентабельності перевиконало на 3,4 пункта.

Одеського УВП-1, яке план реалізації продукції виконало на 102,5 процента, понад план виготовило продукції на 5 тисяч карбованців, план по рентабельності перевиконало на 2,4 пункта.

Садгирського УВП, яке план реалізації продукції виконало на 101,4 процента, понад план виготовило продукції на 8000 карбованців, план по рентабельності перевиконало на 1,5 пункта.

Розглянувши матеріали учбово-виробничих підприємств Товариства за III-й квартал 1971 року за підсумками соціалістичного змагання Президія ЦП УТОГ і Президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств присудили:

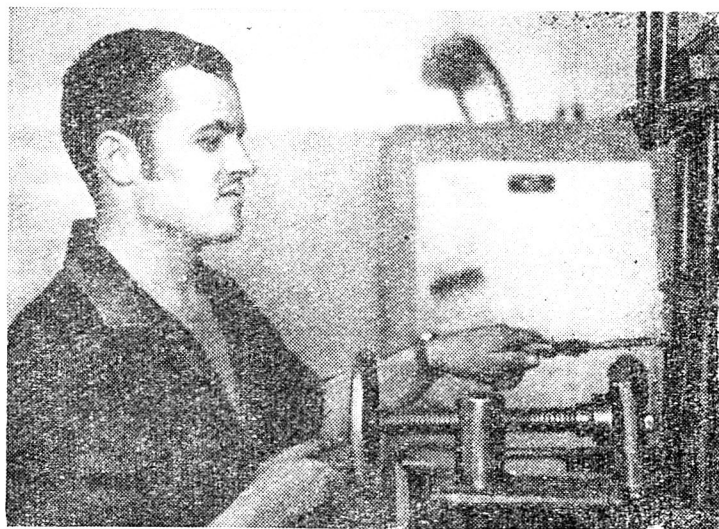
ПЕРШЕ місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи III-го кварталу 1971 року присудити колективу **Львівського УВП-1** з врученням **ПЕРЕХІДНОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА МІНІСТЕРСТВА СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ РСР І УКРАЇНСЬКОЇ РАДИ ПРОФСПІЛОК ТА ПЕРШОЇ ГРОШОВОЇ ПРЕМІЇ.**

ДРУГЕ місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи III-го кварталу 1971 року — колективу **ОДЕСЬКОГО УВП-1** і **ДРУГУ** грошову премію.

ТРЕТЄ місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи III-го кварталу 1971 року — колективу **САДГІРСЬКОГО УВП** і **ТРЕТЮ** грошову премію.

За досягнуті високі показники роботи у III-му кварталі 1971 року відзначена хороша робота колективів **ЧЕРНІГІВСЬКОГО УВП, ЛЕБЕДИНСЬКОГО УВП** та **Львівського УВП-2.**

Президія Українського республіканського комітету профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств і Президія ЦП УТОГ закликали всіх робітників, інженерно-технічних працівників та службовців учбово-виробничих підприємств Товариства ще ширше розгорнути соціалістичне змагання, мобілізувати всі наявні резерви і можливості на успішне виконання виробничих завдань першого року дев'ятої п'ятирічки.

Високими трудовими показниками зустрічає свято Жовтня пресувальник Садгирського УВП Степан Шістка.

ТРУДОВІ ПОДАРУНКИ

З місяця в місяць, з кварталу в квартал колективи одеських учбово-виробничих підприємств своєю натхненною працею наближають день дострокового завершення плану першого року дев'ятої п'ятирічки. Це видно з таких цифр.

За дев'ять місяців понад план реалізовано продукції на 113 тисяч карбованців. З них на долю УВП-3 припадає 55 тисяч крб., УВП-2—42 тисячі крб.

Цифри стануть ще більш вагомими, коли на одеських підприємствах буде завершено спеціалізацію виробництва, вдосконалення технології і перекваліфікацію кадрів.

На учбово-виробничих підприємствах міста широко розгорнуто змагання за комуністичну працю, звання «Кращий за професією» і

«Майстер-золоті руки». На УВП-2, наприклад, на сьогодні трудиться 98 ударників комуністичної праці, 25 чоловік борються за це звання.

Якщо в минулому році на цьому підприємстві за звання «Кращий за професією» змагалося п'ять-шість чоловік, то тепер їх уже понад двадцять. Визначення переможців проводиться щомісяця на змінних зборах. Кожну кандидатуру тут всебічно обговорюють. Це робить змагання масовим і гласним. Так, дванадцять місяців підряд не почесне звання утримувала швея-мотористка Тимошук. Одинадцять — Груздова, Миронович, Бондаренко, 7 місяців — Волошук, Колодева та інші.

Про популярність цього змагання свідчить такий факт. Серед переможців змагання тривалий час

згадувалося прізвище швей-мотористки дільниці масового пошиття № 2 Ганни Савчук, але якось вона не виконала розпорядження старшого майстра дільниці, і колектив не затвердив їй цього звання наступного місяця. Ганна Савчук зрозуміла допущену помилку і продовжувала працювати ще з більшою ретельністю. На профспілкових зборах її недавно обрали профгормом зміан. Вже другий місяць вона знову виборює почесне звання «Кращий за професією».

Ставши 5 серпня на семидесятиденну трудову вахту, колектив УВП-2 вже випустив понад план продукції більш, як на 1300 карбованців. Особливо відзначилися на вахті швей-мотористки: М. Богачик, Є. Вдовиченко, Л. Мосейчук, В. Сергієнко. Кращою на підприємстві стала швейна дільниця № 2, якій ось уже три місяці підряд присуджується перехідний й

Червоний прапор підприємства.

Колектив УВП-3, перейшовши в новий виробничий корпус, спеціалізується на випуску електротехнічних виробів й гідно зустрічає 54-ту річницю Великої Жовтня. В рахунок 1972 року працює 48 чоловік, серед них в електроарматурному цеху — 12, токарному — 15 і ливарному — 16.

Серед тих, хто переступив трудовий рубіж нового року — гальваніки А. Крицький, К. Рогольов, складальники В. Волошина, Н. Горбенко, токарі Н. Богсарм, І. Хамистос, елюсарі П. Корнійчук, І. Рогольов, ливарники-залізники Н. Сауд, А. Хмиз та багато інших. Дострокове виконання річних норм — це трудовий подарунок нашого колективу 54-й річниці Великої Жовтня, — говорить секретар парторганізації УВП-3 Євген Васильович Яковенко.

Ю. ГЕР.

22 ЖОВТНЯ Київський Палац культури відзначив одразу дві знаменні дати: своє п'ятдесятиріччя і присвоєння культзакладу імені А. В. Луначарського.

Доповідь про п'ятдесятиріччя культзакладу зробив його директор С. М. Губкін. Він розповів присутнім про те, як Київський клуб, організований ветеранами в 1921 році, довгий час тулювся в непристосованих і підвальних приміщеннях. В 1959 році було збудовано нинішній палац. С. М. Губкін розповів про зміст роботи столичного культзакладу, а також про плани будівництва в дев'ятій п'ятирічці нового приміщення палацу культури, що відповідатиме

зрослим вимогам трудящих глухих міста-героя Києва.

З доповіддю про життя і діяльність А. В. Луначарського виступив директор науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ І. А. Сапожников.

— Трудящі глухі нашої країни, — сказав доповідач, — можуть пишатися тим, що Анатолій Васильович Луначарський виступив з промовою на другому з'їзді Всеросійського товариства глухих у 1929 році. В цій промові він сказав: «Треба зробити так, щоб через якийсь десятиріччя, а найбільше — через 25 років у нас взагалі «глухонімого» не було, щоб те, чого не доробила природа, було дороблено людьми з допомогою нашого

педагогічного мистецтва».

Ці слова А. В. Луначарського виявилися пророчими. В нашій країні вже давно всі республіканські товариства глухонімих перейменовані в товариства глухих, бо нові методи нашої педагогіки по розвитку мови зробили спілкування з допомогою мови доступним для глухонімого.

Вшанування ювіляра почалося з привітання голови правління Київського обласного відділу УТОГ В. В. Марченка. Вручивши вітальну адресу і пам'ятний подарунок, він зачитав постанову президії обласного відділу про преміювання великої групи працівників-активістів. Від президії ЦП УТОГ ювіляра привітала заступник голови президії М. І. Неплюй. Вона вручила почесні грамоти найстарішим працівникам Палацу культури. Від Залізничного райкому КП України м. Києва ювіляра привітав завідувач відділом райкому В. В. Кошляк.

Вітальні адреси і пам'ятні подарунки вручили ювіляру представники Київських і Білоцерків-

ського УВП, керівники науково-методичного кабінету, курсової бази УТОГ, Ворошиловградського, Львівського, Харківського та інших будинків культури глухих.

До залу під звуки піонерського горну заходять піонери школи-інтернату глухих. Вони вручають портрет Леніна. Урочистим і хвилюючим було їх вітання. Ювіляра привітали також вечірня школа робітничої молоді глухих, Київський міський відділ УТОГ, республіканський театр міміки і жесту «Райдуга».

Після урочистої частини відбувся концерт колективу художньої самодіяльності Палацу культури імені А. В. Луначарського.

Наступного дня у спортивному залі відбувся «голубий вогник» для активу Палацу культури і його гостей. Програму «Вогника» підготовлено художнім керівником Палацу культури Л. І. Сало. Голова обласного відділу УТОГ В. В. Марченко вручив грамоти і свідоцтва про занесення до книги пошани обласного відділу УТОГ групі співробітників й активістів

Палацу культури. І. Т. Кривонозов закликав до дружньої роботи стару гвардію утовітців з молоддю. І. А. Сапожников прочитав свій жартівливий вірш «Нам п'ятдесят». Зі спогадами виступили директор Харківського будинку культури А. І. Росніський, колишній директор Київського палацу культури А. Я. Ідельс, М. І. Неплюй побажала колективу палацу культури успіхів на всіх ділянках роботи і особливо на ниві художньої самодіяльності.

На закінчення С. М. Губкін заповнив присутніх, що колектив Палацу культури імені А. В. Луначарського докладає всіх зусиль, щоб виконати поставлені перед ним завдання.

В. УГРЮМОВ.

*

На фото: (вгорі) за столом президії урочистого вечора. Зліва заступник голови президії ЦП УТОГ М. І. Неплюй вручає почесну грамоту ветерану Київського обласного відділу УТОГ Ганні Іванівні Набоченко.

Фото І. ЩЕРБАНИЮКА.

ЇЙ ЛИШЕ 20...

Ніні Свящук 20 років. В цю пору ще не згадують, а дивляться вперед. Вже давно мріє дівчина вступити до технікуму і тому, закінчивши Пісчанську восьмирічну школу-інтернат на відмінно, вирушила продовжувати навчання у Львівській школі-інтернаті. Але в обласному відділі УТОГ переконали дівчину, що краще спочатку попрацювати на Вінницькому УВП. Мовляв, здійснити свою мрію їй тут ніщо не завадить. Навпаки, рохочучи виробниче навчання, граючись, вона зможе не тільки вчитися у вечірній школі, але й здобуде професію, стане самостійною людиною, всебічно підготується до навчання у технікумі.

Прислухалась Ніна до цієї доброзичливої поради і пішла працювати на УВП. З перших днів з великим бажанням взялася за роботу і навчання. Її завзяття вистачало на все. Вдень працювала в цеху, уважно слідувала за роботою старших товаришів,

оволодівала секретами трудової науки, а ввечері бігла до школи.

Дружба з книгою, любов до слова, котру береже Ніна з дитинства, звеличують її в очах ровесників. До неї часто звертаються за поясненнями, за порадами, просять поділитися прочитаним.

Дуже шанують цю дівчину і за її працєлюбність. В робітничій майстерності вона давно випередила своїх вчителів. За два роки оволоділа всіма процесами пошиття трикотажної білизни і тепер вчить інших. А минулого року їй, одній з перших, було присвоєно високе і почесне звання «Майстер-золоті руки».

Весною закінчила школу. Зараз наполегливо готується до вступу в технікум. Цікавлять дівчину машини, автоматика.

Працьовита, старанна, скромна, приїтна, вона користується авторитетом і серед молоді, і серед старших. На звітно-виборчих зборах профспілки УВП товариші одностайно обрали її членом місцевого.

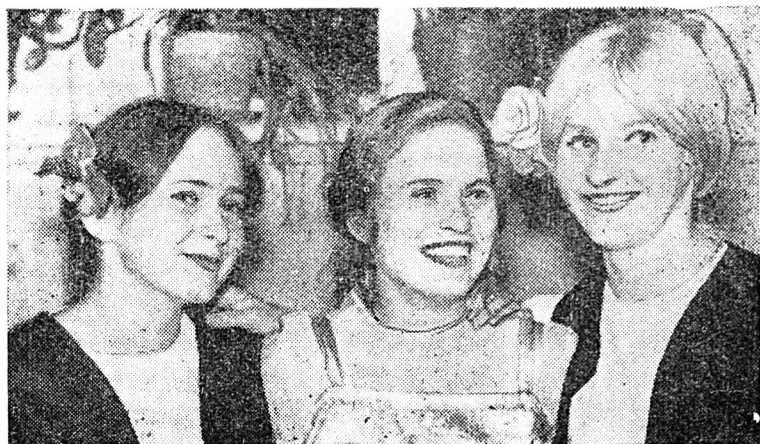
Г. ШВЕЦЬ.

ЗУСТРІЧ ВИПУСКНИКІВ

На початку жовтня до Рибінська з'їхали глухі випускники місцевого авіаційного технікуму всіх випусків і, зокрема, ті, які

тепер працюють на Україні. Їх тепло зустріли викладачі та учні технікуму.

Колишні випускники в Палаці

Колектив художньої самодіяльності Севастопольського клубу глухих до Жовтневих свят готує нову цікаву концертну програму.

На фото: активні учасники танцювального гуртка (зліва направо) Алла ЧЕРНЯКОВА, Олена КАШАРІНА та Тая ЛІТВИНЮК.

Фото Р. СКОВРОДНИКОВА.

ПАРТИЗАНСЬКЕ СВЯТО

На початку жовтня з нагоди 30-річчя партизанського руху на Волині відбулись народні торжества. На партизанське свято до Луцька прибули численні гості з Москви і Києва, Донбасу і Вінниці, Ровно і Горького, усіх районів області. Це — колишні командири, політпрацівники партизанських загонів, народні месники.

На центральній площі Луцька відбувся багатотисячний мітинг, на якому виступали із своїми спогадами про героїчне минуле керівники області, колишні партизани, а тепер ударники комуністичної праці, передовики виробництва.

Волинь у роки війни була справжнім партизанським краєм. Вже восени 1941 року тут виникли перші підпільні групи і загони народних месників, що їх очолювали С. Шковорода, О. Філюк, О. Сербін, І. Шишко, М. Каніщук, Г. Мартинюк, А. Бринський.

Особливу силу партизанськ и х

ударів відчували на собі фашистські кели у знаменитому Лісограді, почав свою діяльність підпільний обком партії, який очолював О. Ф. Федоров.

Батьківщина високо оцінила ратні і трудові подвиги волинців. За активну участь у партизанському русі, мужність і стійкість за героїзм в роки Вітчизняної війни 27 тисяч мешканців області удостоєні урядових нагород. Серед них є і глухі, члени УТОГ. Це Андрій Маркович Іванисник, Олена Степанівна Ногаєва, Федора Демидівна Будько та інші.

Колишні народні месники відвідали музей партизанської слави в урочищі Лопатень, що в Цуманському лісі, де базувався загін Д. І. Медведєва. Побували в музеї села Лобня Любашівського району. Тут в роки війни базувались підпільний обком партії штаб з'єднання О. Ф. Федорова. Гості поклали квіти на могили полеглих героїв.

М. ГЛОДІН.

культури дали цікавий концерт, який пройшов з великим успіхом.

На другий день в актовому залі технікуму випускники порадували глядачів своєю майстерністю в пантомімі. Глядачі — учні та викладачі — гаряче аплодували кожному номерові. Левина частка емоцій дісталася М. Копилову з Пермі, Ю. Шереметєву з Дніпропетровська та В. Вороніну з Новосибірська.

Збірна баскетбольна команда глухих випускників, за яку грали українці В. Верлока та В. Маслій, Харкова, Ю. Данич з Одеси та інші, яка в свій час була найсильнішою серед команд глухих спортсменів РРФСР, зустрілася з студентами першого та останнього курсів. Випускники перемогли — 57—33. Наступного дня випускники знову здобули перемогу над збіркою командою технікуму.

Кожен випускник повів із собою найкращі спогади про зустріч. Вони домовилися, що знову зустрінуться через п'ять років.

В. РИБАЛЬЧЕНКО.

ДІЛОВА ДОПОМОГА

Група народного контролю Полтавського УВП-2 невелика — дев'ять чоловік. Але треба сказати, що вона подає дійову допомогу адміністрації, партійній та профспілковій організаціям підприємства у мобілізації колективу на виконання виробничого плану. Контролери вшукують резерви підвищення ефективності виробництва, зниження собівартості виробів, завантаження обладнання, підвищення продуктивності праці, культури виробництва.

Так, народні контролери тт. Давидко, Мехедько та Кривуля виявили на складі лишки малоцінного інвентаря та інструменту. Ці ж контролери виявили, що в другій зміні не повністю використовуються обладнання, що внаслідок використання неякісної емульсії верстати покриваються корозією. Недоліки було ліквідовано.

Багато уваги група приділяла

і економії сировини та матеріалів. Особливо погані справи були з економією електроенергії. Після перевірки це питання обговорювалось на робітничих зборах, адміністрація теж вжила ряд відповідних заходів.

Систематично проводяться рейди по перевірці якості продукції. Кожного разу матеріали перевірки обговорюються на нарадах майстрів, на загальних зборах. Як наслідок, збільшилася кількість робітників, які здають готові вироби з першого пред'явлення.

Одного разу контролери тт. Рубан, Кривуля та Горохно помітили, що окремі робітники порушують правила техніки безпеки. Деякі, наприклад, заточують різці на верстаті без захисних окулярів. Контролери провели з виробничниками декілька бесід.

І це допомогло...

Робота народного контролю систематично планується, ставляться конкретні завдання по перевірках на кожен місяць зокрема. Вся діяльність групи проходить підтримці і керівництві партійної організації УВП. Матеріали рейдів — на порядку денному місцевого та первинної організації УТОГ УВП.

Г. ЧАЙКА.

Перекладач Полтавського УВП-2.

ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ—УДАРНУ ПРАЦЮ!

Широкого розмаху набрало соціалістичне змагання на честь 54-ї річниці Великого Жовтня на Лубенському учбово-виробничому підприємстві. В переджовтневих соціалістичних зобов'язаннях виробничники УВП намітили конкретну й чітку програму боротьби за підвищення продуктивності праці, за поліпшення якості продукції, за дострокове виконання виробничих планів першого року дев'ятої п'ятирічки.

На цій сторінці виробничники Лубенського УВП розповідають про трудові досягнення колективу, про виконання взятих зобов'язань на честь Великого Жовтня.

Закрійники Іван ЧЕРНИШ (зліва), Василь КОЗЛОВСЬКИЙ, ставши на переджовтнєву вахту, систематично перевиконують денні норми, поєднують високий трудовий ритм з відмінною якістю роботи.

З КОПІЙКИ—ТИСЯЧІ

Ще у минулому році колектив нашого підприємства, як і всі колективи Товариства, включився у боротьбу за економію сировини та матеріалів. Активний пошук резервів економії—ось що характерно для кожного виробничника. Це питання—невід'ємна складова частина індивідуальних соціалістичних зобов'язань. Майстер і швея, наладчик швейних машин і закрійник—всі вважають боротьбу за економію сировини і матеріалів справою своєї робітничої честі.

Для нас уже стала звичною картина, коли робітничі, йдучи обідати, обов'язково перевіряють швейні машини, вимкнуті освітлення в цеху та інших приміщеннях. Наведу таку цифру. За дев'ять місяців колектив УВП зекономив біля шести тисяч кіловат-годин електроенергії. Цьому сприяло також і те, що ми замі-

нили електролампи на люмінесцентне освітлення, електричні двигуни великої потужності—на двигуни меншої потужності.

Активно включились у боротьбу за економію сировини та матеріалів виробничники закрійного цеху. Це вони зекономили 4300 метрів тканини.

Раніше не один десяток тонн відходів тканин та ватину йшли на склади вторинної сировини. Тепер у виробництво запроваджено верстат для їх переробки, потім ця сировина використовується для пошиття матрасів. Так, за дев'ять місяців цього року перероблено 23 тонн відходів з тканин та ватину. З них пошито 3,5 тисячі матрасів.

Перед у змаганні за економію ведуть Г. Логвиненко, Н. Масленікова, О. Борщ, К. Редько, Л. Ведяйкіна, Г. Бондаренко та інші. В. ДЗЮБА.

УСПІХ ПРИНОСИТЬ ЗМАГАННЯ

Організація дійового соціалістичного змагання за гідну зустріч 54-ї річниці Великого Жовтня, за дострокове виконання виробничих завдань першого року п'ятирічки стало повсякденною турботою парторганізації та місцевому УВП. В основі змагання—рух за комуністичну працю, який на підприємстві носить масовий характер. Змагаються колективи дільниці, бригад, окремі виробничники.

Підсумки соціалістичного змагання підводяться щомісяця. При їх підведенні враховуються не тільки виробничі показники—виконання плану, виробіток на одного працівника, якість виробів, але й трудова дисципліна, техніка безпеки, культура виробництва, участь у громадському житті УВП. Переможцям вручається перехідний Червоний прапор і грошова винагорода.

Великого значення надаємо гласності змагання. Про його здобутки сповіщає спеціальний стенд, з якого можна довідатися про ро-

боту кожної бригади. Наслідки змагання широко обнародуємо в стінній пресі підприємства.

Соціалістичне змагання—це значить боротьба за підвищення професійної майстерності кожного до рівня передовиків. Адже для того, щоб трудові здобутки колективу множилися, треба передовий досвід зробити надбанням для всіх. На цьому місцевком та первинна організація УТОГ нашого підприємства і зосереджують свою роботу.

Передові трудівники УВП Н. Терещенко, Т. Вакуленко, М. Козловська, В. Недбайло та інші щиро діляться секретами виробничої майстерності з молоддю.

Місцевком та первинна організація УТОГ не лише підводять підсумки змагання, а й аналізують причини недоліків, які іноді трапляються, та вказують на шляхи їх виправлення.

В Постанові ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання» говориться про зміцнення зв'язків та розгор-

тання змагання між спорідненими підприємствами, про більш широкий обмін передовим досвідом між ними. Наше УВП змагається з Полтавським УВП-1. Ми неодноразово бували у полтавчан. Треба сказати, що кожна поїздка приносила нам щось нове, збагачувала досвід друзів. Після поїздки члени делегації звітують перед колективом. Всі разом обговорюють кожну ділову пропозицію, привезену з Полтави, і намічають конкретний план впровадження її у виробництво. Так було впроваджено похилий жолоб в закрійному цеху, який направляє відходи ватину при обрізуванні деталей в одне місце. Була заміненна більш прогресивною технологія обробки навісних петель та багато чого іншого.

Соціалістичне змагання вже не раз приносило нашому колективу значні трудові успіхи. Дивлячись на той ентузіазм, який панує в цехах УВП, можна з впевненістю сказати: зобов'язання на честь Великого Жовтня виконаємо.

П. ПОГРЕБНЯК.
Директор УВП.

Колектив бригади № 1, в якій я працюю, не малий—49 трудівників. У нас різні смаки, нахили, різний кваліфікаційний рівень, вік, але кожна виробничниця докладно всіх зусиль для виконання виробничих планів.

У цьому році ми неодноразово здобували перше місце серед колективів УВП, нагороджувалися перехідним Червоним прапором. Я часто думаю, у чому ж секрет нашого успіху? І завжди при-

У ДРУЖБІ—СИЛА

ходжу до одного висновку—в дружбі. Адже у нас так заведено, що перемога колективу—перемога кожного, недолік в роботі однієї виробничниці—турбота всього колективу.

Кращі трудівниці бригади—«Майстри золоті руки»—Ніна Терещенко, Тетяна Колесник, Ольга Мороз та передовики виробництва—Віра Дяченко, Ніна Зінник, Оля Калниченко завжди поділяться своїм досвідом, у скрутку хвилину прийдуть на допомогу. Тому більшість трудівниць бригади носять почесне звання ударників комуністичної праці.

Денна виробнича норма бригади—230 ватних курток. Ми пошито на 5—8 більше. Не буду хвалитися якістю роботи, скажу лише, що рекламаций бригада не має.

Майже всю продукцію ми здаємо з першого пред'явлення. Але бувають випадки, коли одну-дві куртки контролери повертають на доробку. Це стає темою відвертої розмови. Колектив обговорює шляхи виправлення недоліків, суворо критикує винних.

В. НЕДБАЙЛО.
Швея, ударниця комуністичної праці.

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ—ЯКІСТЬ

Два роки тому наше підприємство включилось у боротьбу за бездефектний випуск продукції і здачу її з першого пред'явлення. Адже добре відомо, що повернення виробів на доробку потребує додаткової праці, матеріалів. Повторне пред'явлення контролеру однієї і тієї ж продуктивності праці на 20 процентів. В даний час 97 процентів готової продукції ми здаємо з першого пред'явлення.

Найважливішим етапом у боротьбі за високу якість є систематичний і послідовний контроль. На робочих місцях контролерів ведеться облік повернення виробів на виправлення за спеціальними відомостями. В них вказується брак, номер виробу, прізвище трудівниці, яка його допустила. Такі ж відомості заведені для кожної бригади. Наприкінці робочого дня, місяця, факти, занесені до них, стають темою для принципової розмови в колективі.

Велику увагу адміністрація та місцевком УВП приділяє матеріальному стимулюванню праці. Так, виробничникам, які допустили брак, зменшується на відповідний процент премія. Це стосується також бригади в цілому і майстра. Якщо ж на протязі трьох місяців виробничник здає продукцію з першого пред'явлення, то премію йому збільшимо на 5 процентів, чотирьох місяців—на 10 процентів.

Зрозуміло, матеріальне заохочення тісно пов'язане з моральним. Якщо, наприклад, робітник довгий час утримує першість по випуску відмінної продукції і виконує виробничі норми не менше, ніж на 110 процентів, йому присвоюється почесне звання «Майстер—золоті руки». В цьому році це високе звання завоювали Тамара Пушкар, Марія Козловська, Марія Антоненко, Варвара Пархоменко та інші.

Систематично на УВП проводиться «День якості». На ньому обговорюються результати перевірок рейдовими бригадами якості, культура виробництва, стан обладнання, аналізується виробнича діяльність цехів та дільниць підприємства. Сюди викликають трудівників, які допустили брак, і з'ясовують причини цих випадків.

Вже стало традицією перевірка готової продукції безпосередньо на складі. В ній постійно беруть участь директор, інженер-технолог, інженер по НОП, контролери, майстри, передовики виробництва. Треба сказати, що це дійова форма контролю. В цьому році був, наприклад, такий випадок. При перевірці на складі виявили масовий брак—довжина підкомір'їв менша допуску, при розтагуванні тріщать плечові шви. Винні були суворо покарані, а також проведено ряд організаційних заходів, щоб подібне не повторювалось.

Ми розуміємо, що поліпшення якості продукції можливе лише при підвищенні технічних знань кожного виробничника. Тільки в цьому році лекції технічному прослухали 70 чоловік.

Підвищення технічних знань обов'язкове також для контролерів та інженерно-технічних працівників підприємства. В цьому році були проведені заняття по вивченню ТУ і ГОСТів. Адміністрація спільно з партійною та профспілковою організаціями розробили тематику занять. Потім були складені екзаменаційні питання і слухачі витримували екзамен.

Ось уже декілька років наше підприємство не має рекламаций. Та питання якості продукції не знімається з порядку денного.

Л. КОТЛЯРЕНКО.
Начальник відділу технічного контролю.

ЧЕРЕЗ тридцять хвилин початок робочого дня, а надворі все ще владарює морок. Олена Прокопівна відкрила вікна в цеху, включила вентиляцію. Проїшла цехом. Ось тут Тоня Божин і Оля Калниченко виготовляють хлястики і листочки до кишень. Зупинилась біля машин. Крою немає... Треба буде зранку поставити дівчат на виготовлення рукавів. Галина Дирда, яка працює на цій операції, трудиться добре, але її операція розрахована на півтори денні норми. Нехай дівчата допоможуть, поки їм піднесуть крій.

За організаційними турботами Олена Прокопівна не помітила, як просторий цех заповнили трудівниці. Загули електродвижки, заблискотіли в шаленому темпі голки. Майстер глянула на годинник—без п'яти вісім...

БРИГАДА ЗАВ'ЯТИХ

бік—підє на доробку. Зустрівни запитальний погляд Віри Недбайло, О. Хоменко мовчки показала на шов. Віра взяла куртку, підійшла до Каті Бурдим:

—Прострочи ще раз. Бачиш, машина робить пропуски, вихвачує нитку доверху. Зараз я тобі її відрегулюю.

Віра сіла за машину, і за якусь хвилину недолік було виправлено.

В напруженому виробничому ритмі швидко летить час. Ось і обід... Дівчата весело зграйкою залишили цех. Молоді, посміхнувшись О. Міхель, ніколи не забудуть вимкнути двигуни, освітлення, прибрати за собою. Підійшла до готових виробів. Сто двадцять п'ять курток... А денна норма—230. Непогано...

По обіді до цеху зайшла Людмила Котляренко, начальник відділу технічного контролю підприємства.

—Познайомтесь,—підвела вона до майстра симпатичну молодую жінку.—Інспектор по якості Полтавської обласної фірми «Одяг».

Інспектор перевіряла вироби, а О. Міхель спостерігала за її роботою. Вірила своїм дівчатам, але все ж не могла стримати хвилювання.

—Ви знаєте,—через деякий час звернулася до майстра інспектор,—я одержую задоволення від перевірки. Робота вашої бригади заслуговує найвищої оцінки.

Олена Прокопівна полегшено зітхнула і пішла між рядами машин, прискипливо придивляючись до роботи виробничниць. Раптом помітила, що одна з швей—Галина Кравченко—декілька разів поглянула в її бік, ніби хотіла поклакати майстра на допомогу і не наважувалась.

—В чому справа, Галино?—ла-

гідно запитала О. Міхель, дружньо обнявши дівчину за плечі.

—Ніяк не виходить втачування рукавів,—поскаржилась робітниця.

—Давай-но, я тобі покажу, а ти уважно спостерігай.

Втачала один рукав, другий. Працювала і пояснювала кожен свій рух, намагаючись зробити це найдоходливіше.

Галина сіла за машину. З кожною хвилиною дівчина працювала все впевніше, швидше.

—Дякую, Олено Прокопівно,—глянула на майстра щасливим очима.

Кінець зміни. О. Міхель підійшла до інспектора з Полтави.

—Ось ці три куртки мають брак,—казала та.—На одній не співпадають плечеві шви, на другій—викривлення борта, на третій—не на однаковій відстані від краю борта пришиті гудзики. Та це дрібниці. ГОСТом такий процент браку дозволяється.

Інспектор пішла складати акт про перевірку, а Олена Прокопів-

на взялася ще раз проглядати браковані куртки. Майстра обступили дівчата. Хоч цей недолік і дрібний, і навіть ГОСТ дозволяє такий процент браку, але все-таки це був брак...

—Олено Прокопівно,—звернулася до майстра Ніна Терещенко, давайте зараз же обговоримо питання якості.

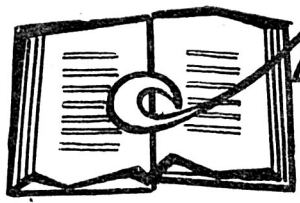
Ніну гаряче підтримали інші дівчата.

—Обговоримо, обов'язково обговоримо,—запевнила О. Міхель.

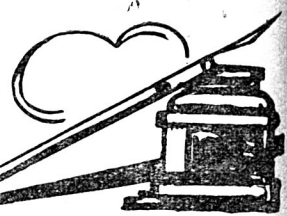
—Але завтра. А ви за цей час обміркуйте все, проаналізуйте свою роботу, підготуйте ділові пропозиції. От тоді й поговоримо.

В. МАРЧУК.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Із ліричного зошита

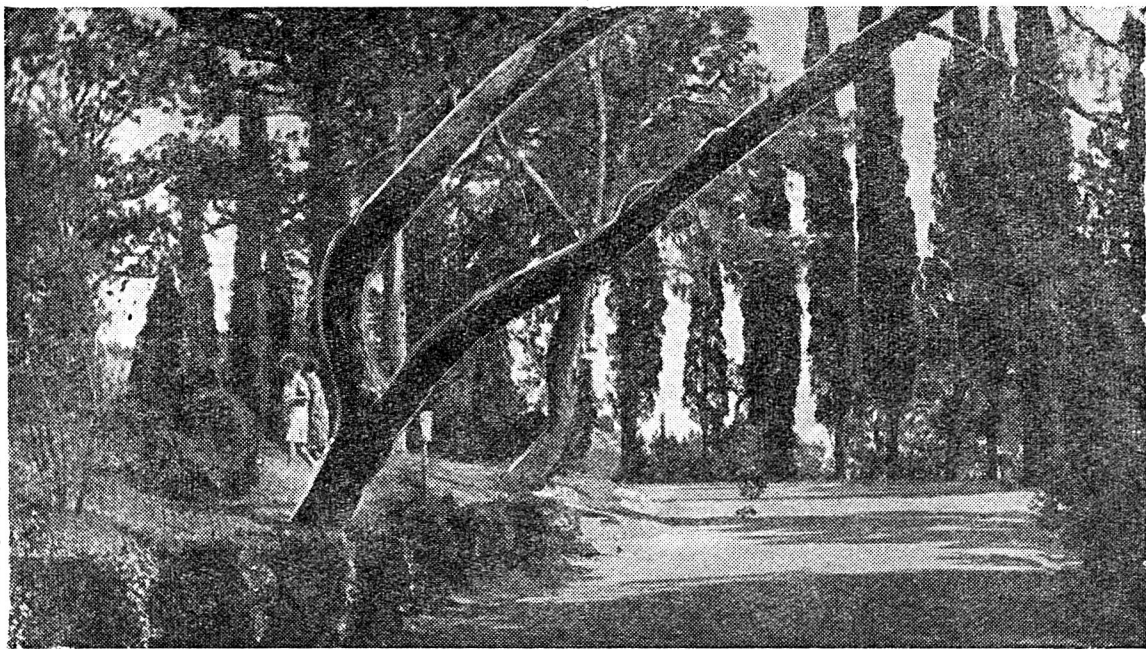
Ушло по росним травам лето,
Сентябрь гуляет по садам,
И яблони с тяжелых веток
Дары протягивают нам.

Плодов румяных, крутобоких
Усталым яблоням не жаль;
В них лета огненные соки
И тихой осени печаль,

Туманов утренних прохлада
И рос июльских чистота,
И то, что людям вечно надо —
Рук человеческих теплота.

Вновь небом, солнцем и перкалью
Военный пахнет городок,
Густой захлебываясь далью,
Над полем кружит «ястребок».
И вновь до капельки знакома,
До самой сущности вещей
Польны-трава аэродрома
И вихри грозных скоростей.
И вновь становится понятна
И достижима высота,
И возвращается обратно
Мальчишья гордая мечта.

Н. НЫРОВ.

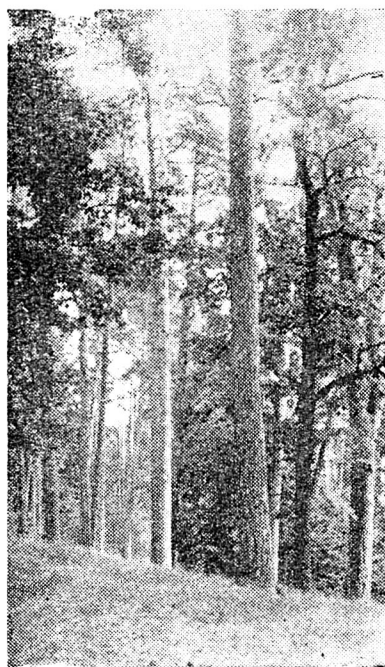
На фотоконкурс. Передосінне. Фото Р. Сковородникова.

Із нових поезій

Це там!.. Це там!.. — калина
жаром блисне.
Це там!.. Це там!.. — трінулось
щось пташине.
І заступають вільні прямовисно
До тебе призагублену стежину.
І вже несе тебе смолиста кладка,
Де хмаровиння сушить свої
хутра
І крадькома тобі зозуля клала
Ячка-зорі в білопері хуста.
І чоловічої шукав я зваги...
Промінний струмінь зносив листя
пріле...
Пі котив на тебе дуг зеленим
валом —
І підіймався серця твого рівень.
І щось таке прийдешнє,
боязливе
В душі поворухнулось в мить
останню.
І ми сприймали вдячно
і щастливо:
— Ку-ку! — зозулине повчання.

З БЕРЕЗНЕВОГО ЛЕГОТУ

Уже лелеки вимостили гнізда.
Й на них стоять, немов
на п'єдесталах.
І березень Горинь верхи об'їздив,
Щоб спокійніша і смирініша стала.
І важать, важать зорі-терези
Хвилини росні, пролісків ясніші.
Прозоро
проступає
шал грози
З п'янок беріз,
Есенінових віршів.
І коло неба висончене, визірне
Погожу днину бризнуло на гони.
А з-під землі, напевне, скоро
визірне
То сине,
то зелене,
то червоне.
І борозна
націлюється стрілами:
Квітневу путь значила на роздоллі.
І я стою замислений, замріяний,
Мов сподіваюсь стріть когось
у полі.
А стріну, стріну... Березень
звітрилий
До дум
моїх прислухався, замерши,
Бо з відрами вповні сьогодні мила
Кленову кладку перейшла уперше.
М. МАЧКІВСЬКИЙ.

Фотоетюд. Сосни на сонці.

ГУМОРЕСКА

ДО ПИТАННЯ ПРО СТВОРЕННЯ СВІТУ

Створення світу за скромним планом «божого канцелярії» мусило було відбутись за тринадцять днів, але бог злякався цієї фатальної цифри (забобони впливали і на його психіку) і заявив, що він здасть земну кулю в експлуатацію достроково — за шість днів.

Але, як виявилось, сміливе рішення старого не було підкріплено оргтехзаходами, що спричинило штурмівщину і привело до браку в роботі і недоробок. Проте, комісія прийняла об'єкт з оцінкою «добре». (Хай би спробувала не прийняти!) А недоліки були, таки, досить серйозними: окремі материки лишились після здачі об'єкту абсолютно позбавленими води, інші ж виявились цілком затопленими. Подібний казус стався і при розміщенні зелених насаджень. В Сибіру, наприклад, — густо, в Сахарі — пусто. Не зовсім продумано було і конструювання системи обігрівання. Так, на полюсах запанувала нестерпна холоднеча, а на екваторі спеклись на сонці можна.

Сміються люди й над ослом, якому бог приставив надто довгі вуха. Водночас (витративши весь будівельний матеріал) він зовсім позбавив вух рибу. В результаті покvapності у виробництві раків, вони виявились здатними рухатись тільки заднім ходом; черепах обділив бог швидкістю пересування. В той же час зайців наділив

довгими задніми ногами і швидкістю вітру, а одній з тварин не встиг зробити ніс і роги роздільно. Довелось так і кинути цей витвір незавершеним. Вийшов носорог. Медузу бог зовсім залишив без носа, а от слонові не встиг обрубати його, ото ж так і тєліється він, довжелезний аж до землі.

Та хіба тільки з тваринами повівся так поквапно бог? Його не-сумлінність і поспішність відбилась і на людському роді. На земній кулі у величезній кількості виявились нестандартні особи: то тонкі, як опеньки, то товстуні з обвислими животами, то височенні, то карлики. Одні надто балакучі, інші — не в міру мовчазні. Красені і красуні чергуються із справді поторочами, розумні — з дурнями, злюки — із добродіями. Ну хіба це робота!

Звичайно, дуже швидко до небесної канцелярії поспішала сила силенна скарг, в яких мешканці новоствореної планети бідалися, проклинали свою долю і благали у всевишнього: «Пошли боже, дощик!»; «Врятуй нас, боже, від лукавого!» і таке інше.

Та бог цьому — нуль уваги, всіляко підкреслює свою непричетність до недоробок, мовляв, мій об'єкт прийнято з оцінкою «добре». Я зробив своє, а те, що вам не подобається — будь-ласка ви-правляйте власними зусиллями, і

за свій рахунок.

Врешті людям набридло бігати перед богом, і вони послали його к бісу...

...Факт формального ставлення до листів мешканців планети став поштовхом до наукового і технічного прогресу: на землі стали будувати канали, зрошувальні системи, поворостали зелені лісосмуги там, де колись була гола-голі-сінська земля; зацвіла картопля, зазеленіли буряки там, де були непрохідні болота...

Масове бажання жінок бути красивими і привабливими привело до зародження і широкого розвитку парфюмерної промисловості, виробництва каблуків — «шпильок», міні-спідниць, штучних вій і веснянок, зачісок «а ля Бабетта» і купальника «а ля Єва»...

...Таким чином досвід створення світу служить чудовим зразком для наслідування. Якщо в новому будинку не працює водопровід, не гріють батареї, якщо рами вікон не пофарбовані, а підлога гнеться під ногами, як перший льодок, — не бідайтеся, не кляніть свою долю, закачайте рукави і самі усуньте недоліки. Це не тільки поліпшить ваш комфорт, але дасть разом з тим гарний поштовх бурному розвитку масового руху умільців, майстрів на всі руки.

Н. КОРЗОВАТИХ.

Ужгород.

ЗОЛОТАЯ ВЕТВЬ

Бульдозер врезался в доминико
ветхий,
Сменял с землею щебен
и песок...
Я вдруг увидел у обломка ветки
Линь чудом сохранившийся
цветок.
Вот так мы с вами бродим
зачастую
В лесу стихов, что долго
не живут,
И встретим вдруг ту ветку
золотую
Которую Позней зовут.
И. САПОЖНИКОВ,

Не блукай задумано у полі,
Де в задумі тихій яворні.
Я до тебе піжністю ніколи,
Як сьогодні, й раз не горів.
Не печаль замріяної пісні,
А пустір по росній траві...
Вечір сіті розпускає пісні,
Де цвіте весняна зоревінь.
Хай кружляє пісня зорепадом,
У вишневій віхлі цвіте.
Тільки ти побудь зі мною, звабо,
Як ніхто, ніколи і ніде.
Розляглася килими зелені,
У сріблястих крапельках роси...
Серце б'ється ніжно і шалено,
І йому спокою не проси.
Ф. САВЕНКО.

Яблука дозріли. Фото С. Лакуста.

У РАННЮ ОСІНЬ

У ранню осінь біля хат жоржини задумливо цвітуть по всім селі, і ключ над полем лине журавлиний крізь щедрі приязнь сонця і землі. І кожен рік у дні тепла такого буває вирушення покоління в щораз прекраснішу людську дорогу, в чудеснішу і дальшу далечінь. То діти вибігають із книжками із білих ганків, з трав'яних дворів, до школи поспішаючи з книжками, приклавши яблука до букварів. І червоніють кетяги калини, і їде з буряками самосид, а на сліду мережаної шини — пелюстка мальви та школярський слід, як свідчення того, що й людство лине і кращає із кожним роком світ...

П. ОСТАПОВИЧ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Адміністрація, партійна і профспілкова організації Чернігівського УВП з глибоким сумом повідомляють про смерть колишнього директора Чернігівського УВП, персонального пенсіонера республіканського значення

ШАТАНА
Івана Андріановича

НАША АДРЕСА: 252005 м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1640—5238. 71 р.